

[J. Chr. Jensen.]

dan han eventuelt kunde tænke sig at opgøre Skader af den Art. Der er f. Eks. Allers Etablissement, „Familie-Journalen“, som blev totalt ødelagt, og jeg kan nævne Ø. K.s store Bygning, der ligeledes blev totalt ødelagt, og Tivolis Koncertsal med Arenateatret. Jeg vil nok spørge, hvordan det ærede Medlem overhovedet vil kunne kontrolere Driftstabet her. Hvordan skulde Driftstabet ved disse tre store Ødelæggelser kunne opgøres? Det er aldeles umuligt at gøre det.

Med Hensyn til det næste Spørgsmaal, Punkt 3, om Underforsikring af privat Indbo, vil jeg gerne spørge: hvorfor tog det ærede Medlem ikke Underforsikring af almindelige Ejendomme med, hvor der efter min Formening var den samme Berettigelse til at give Erstatning som ved underforsikret Indbo? Men her er Spørgsmaalet maaske endnu vanskeligere. Hvor der har været Totalskade, er der en Begrænsning paa 100 000 Kr. — jeg kan for øvrigt gøre opmærksom paa, at det første Beløb, man fastsatte i Lovgivningen, kun var 50 000 Kr., men man mente af forskellige Grunde, at det var værd at gaa op til 100 000 Kr. som Maksimum for Forsikring af Indbo og Løsøre — hvor imidlertid Skaden paa Indboet har været total, som den har været mange Steder, vil jeg nok spørge det ærede Medlem: er der overhovedet nogen i Dag, der kan opgøre, om der har været Tale om Underforsikring eller Overforsikring i Forhold til det, den paagældende formentlig har faaet ødelagt? Det er ganske umuligt at gøre det. Hvor der kun er Tale om partiel Skade, er den allerede opgjort, og vedkommende har faaet sin fulde Erstatning udbetalt i Henhold til, hvad der var forsikret for.

Jeg mener altsaa, at vi vilde komme ud i et ganske uberegneligt Vildnis, hvis vi overhovedet her skulde tage Spørgsmaalet op om at lægge andet til Grund for Erstatningen end netop den vedkommendes Forsikringssum, men jeg vil for øvrigt gerne være med til at drøfte disse Forhold; det er muligt, der kunde være Ting, som vi kunde have Interesse i at faa oplyst. Jeg vil da gerne tilsiige baade min personlige og mit Partis Medvirken til, at vi ogsaa drøfter dette Spørgsmaal i Udvalget.

Selv om Ministeren mente, det var vanskeligt, henstiller jeg dog, dersom man ikke kan enes om en anden Dækningsform end den, der nu er gældende i Henhold til Lovene, at vi udstrækker Betalingen af Bidragene over en længere Aarrække. Det synes Ministeren ogsaa at være indforstået med. Jeg kunde f. Eks. tænke mig 10 Aar, da der er mange, der ikke med saa kort Frist kan betale Bidragene, uden at de skal gaa fra Hus og Hjem, og det gælder ikke mindst de sociale Selskaber. Jeg kan nævne et Selskab, som jeg har med at gøre, det har en Forsikringsmasse paa 75 Mill. Kr., og Beløbet, det skulde betale, er imellem 600 000 og 700 000 Kr. Det har ikke de Penge, og det kan heller ikke skaffe dem. Staten har fastsat Boligafgiften for disse Ejendomme, den kan ikke forhøjes, og derfor har man ingen som helst Udvej for at skaffe alle disse 600 000—700 000 Kr. Og saaledes er det ganske sikkert med mange, ogsaa private Ejere, de kan overhovedet ikke skaffe disse Penge, og det vil være vanskeligt, naar Huset i Forvejen er stærkt belaaet, ad den Vej at skaffe Midlerne.

Jeg henstiller til Ministeren, at han i hvert Fald udskyder den Frist, der er fastsat i Loven, til f. Eks. 10 Aar, saa er der nogen Mulighed for, at Beløbene kan skaffes, selv om jeg er klar over, at de paagældende maa forrente disse Beløb, som ikke er nogen ringe Byrde, naar de skal betale det hele.

Det er rigtigt, som det er sagt af den højtærede Handelsminister og ogsaa af Indenrigsministeren, at en Del af disse Penge allerede er betalt, men jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at standse fortsat Opkrævning, indtil dette Forslag er behandlet. Det kan man let gøre, ligesom det meget let kan lade sig gøre, hvis vi enes om, at Staten skal dække det hele, at betale erlagte Beløb tilbage. Det kan ske uden Vanskeligheder og uden nogen større Administration, ikke engang med saa stor Administration som den, der i Øjeblikket arbejder med hele Spørgsmaalet. Naar vi nu naar dertil, at vi har faaet en Masse Millioner eller maaske Milliarder hjem i Erstatning fra Tyskland, maa i Særdeleshed det Spørgsmaal ogsaa tages op, om ikke de paagældende, som jeg nævnte før, har Krav paa nogen Erstatning derfra.